

EMERGÈNCIA SOCIAL

A punt de ser desnonats, amb set informes de vulnerabilitat

El llançament continuarà tot i que al pis hi viuen dos menors

MARTA RODRÍGUEZ
BARCELONA

Segon intent de desnonament de la família d'Alejandra Tirado aturat. La comitiva judicial marxa del pis que ocupa amb els seus dos fills menors d'edat des del 2018, però els anuncia que tornaran d'aquí deu dies, així que augmenta l'angoixa i la incertesa enmig de l'alleujament per poder continuar a casa. A sobre la taula del menjador hi ha els set informes dels serveis socials de Sant Adrià de Besòs que, l'un rere l'altre, corroboren que la família viu en una situació més que precària, amb la mare malalta i amb una pensió mínima. Fins i tot la treballadora social escriu que l'Ajuntament assumirà el cost de tres nits en un hospital quan es produeixi el desallotjament, la resposta d'ofici que dona el consistori per a aquest tipus de casos. Davant aquest panorama, des de fa unes poques setmanes la filla gran, de 20 anys, ja no resideix al pis i s'ha traslladat amb la seva filla de 2 anys a una habitació relogada.

De moment, la família (la mare i els dos menors) continua sota sostre i Tirado afirma que resistirà perquè no té cap lloc on anar. Aquesta dona de 42 anys explica, asseguda al menjador de casa seva, que tot i que ho ha demanat a la propietat (una empresa d'un banc), mai no li han donat l'opció de lloguer social. Han estat dies tensos, però Tirado intenta amb totes les seves forces

aïllar les criatures d'aquest ambient. Tanmateix, el noi de 17 anys no ha volgut deixar sola la mare i s'ha quedat a la seva habitació, des d'on sentia la tensa conversa amb la secretària del jutjat que instava a complir l'ordre del jutge d'abandonar la casa. "Ens han insultat i els Mossos no han intervingut", es queixa.

La de Tirado és una més de les històries que activistes de les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca (PAHC) i els Sindicats de Llogateres estan acostumats a veure cada dia: famílies amb l'amenaça de perdre la casa, malgrat la seva pobresa i la falta d'una alternativa social. És una realitat en molts barris de Catalunya, malgrat que encara és vigent la moratòria que atura les expulsions de persones vulnerables si no s'ofereix un lloguer social.

Informes no vinculants

Entre el desembre del 2021 i l'abril d'aquest any, les treballadores dels serveis socials de Sant Adrià han signat set informes en què advertixen de la vulnerabilitat d'aquesta família. Des del consistori expliquen que a la taula d'emergència de la localitat esperen 80 veïns per aconseguir un pis social que puguin pagar, així que l'espera és llarga.

La pregunta és: ¿de què serveixen els informes de vulnerabilitat si el jutge no els té en compte? La vicedegana del Col·legi de Treball Social, Mercè Civit, qüestiona que se'ls requereixin si sovint no es tenen en compte. En aquest sentit,

reclama que els informes de vulnerabilitat haurien de "ser vinculants". També critica que elaborar un informe social sobre les condicions de vulnerabilitat de les famílies requereix temps i esforç de professionals, que han de destinar una part important de la seva jornada a fer "informes per certificar la pobresa" amb informació que, en realitat, prové de les administracions o Hisenda. "Només cal que creuin les seves dades per saber si una persona té dret a cobrar una prestació o no", assenyala.

A mitjans del 2018, quan es va acabar el contracte de lloguer de l'anterior pis on vivien, els Tirado no van trobar-ne cap més. Fins que, segons explica la dona, una amiga els "va donar una clau" del pis de Sant Adrià, on havia viscut la seva àvia amb un lloguer social. "El pis estava abandonat i no vam forçar el pany ni vam tirar a terra la porta", explica Tirado, que assegura que a poc a poc l'ha anat dignificant.

L'última sorpresa que ha tingut Tirado és que la immobiliària Idealista publicités el pis on encara resideix, propietat de Solvia, per 63.400 euros. A l'anunci, ja despenjat de la web, s'advertia que estava ocupat per una "persona sense títol just" i es detallava que estava ben situat. "No soc una ocupa, he intentat pagar i sempre m'han dit que no", es defensa.

bis (4,1%), l'heroïna (3,1%) i les addiccions comportamentals (2,3%), com l'abús de pantalles. En el cas dels joves, el cànnabis continua sent la principal droga que motiva la demanda d'ajuda, amb un 55% dels casos. Del total de joves que va atendre l'entitat el 2023, el 83% eren nois i el 17% noies, amb una mitjana d'edat de 20 anys. Després del cànnabis, la majoria d'aquests usuaris juvenils van rebre tractament per ús abusiu de pantalles, videojocs i apostes en línia (16%), cocaïna (14%) i alcohol (12%).

Xarxa
Acín va tallar amb la majoria d'amistats perquè el risc de recaiguda era molt alt

Malestar
Hernández es drogava per no sentir dolor i evadir-se de la soledat

nombre de denúncies que es presenten: d'entre les persones enquestades pel Comitè Ir de Desembre que han patit violència se-rofòbica, el 88% no ho posa en coneixement de la policia.

Segons l'informe, de les poques persones que sí que han denunciat, la meitat no s'han sentit compreses ni acompanyades per qui les ha atès, i el 55% no han quedat satisfetes amb el resultat de la denúncia. "Al final, moltes vegades la sensació que tenim és «Vaja, tampoc n'hi ha per a tant», malgrat que és una vulneració dels nostres drets. Però et venç el fet d'haver d'anar a la policia, explicar tota la situació i sentir que no t'acompanyaran bé o que t'acabaran discriminant a tu. Perquè, no ens enganyem, la formació que tenen els cossos policials és la justa respecte a aquesta situació", assegura el Jordi.

Tirado, amb el jersei vermell de la PAHC del Besòs, amb la resta d'activistes que li han fet costat. ARA